

مطالعه روند سیل خیزی در حوزه های آبخیز از طریق بررسی تراوایی و پتانسیل ایجاد روان آب در سازنده های زمین شناسی (مطالعه موردی در حوضه آبخیز کارده = استان خراسان رضوی)

محمدحسین نادر صفت*

فرشید سعیدیان**

چکیده

فرآیند فرسایش خاک و سیل خیزی از جمله مشکلات مهمی هستند که یک حوضه آبخیز را همواره در معرض خطر قرار می دهند. تعیین تراوایی و پتانسیل ایجاد رواناب سازنده های زمین شناسی جهت برآورد خطر سیل خیزی حوضه آبخیز به منظور احداث سازه های مهندسی برای جلوگیری از سیل و هدر رفت خاک از اهمیت زیادی برخوردار می باشد. هدف از این مطالعه، تهیه نقشه سیل خیزی حوضه آبخیز کارده می باشد. این نقشه مرجعی برای انجام عملیات اجرایی و مطالعات حفاظت خاک و برنامه ریزی های آبی در حوضه آبخیز خواهد بود. حوضه آبخیز کارده با وسعت ۵۵۷/۹ کیلومتر مربع در شمال شرقی ایران و در استان خراسان رضوی قرار دارد. از آنجایی که پارامتر سیل خیزی در فرآیند حفاظت خاک و جلوگیری از فرسایش عامل بسیار مهمی بشمار می رود لذا کنترل نسبی آن، نقش تعیین کننده ای در مدیریت جامع حوضه آبخیز ایفاء خواهد نمود. به همین دلیل مطالعات سیل خیزی در حوضه مذکور از طریق تعیین تراوایی و پتانسیل ایجاد رواناب در سازنده های زمین شناسی صورت می گیرد. براساس این روش، نقشه زمین شناسی حوضه در محیط نرم افزار Arc-GIS و در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ تهیه و جنس سنگها و نوع سازنده های موجود و وسعت آنها در منطقه مشخص گردید. سپس با استفاده از نقشه زمین شناسی، نقشه تراوایی سازنده ها در حوضه و وسعت آنها در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ تهیه گردید. در این نقشه، میزان تراوایی هر سنگ و به تبع آن هر سازنده مشخص شده است. در مرحله بعد، پس از تعیین پارامترهای نگهداشت سطحی و میانگین با رندگی سالیانه حوضه و تهیه نقشه های دو عامل (S و P)، نقشه پتانسیل رواناب حوضه آماده و به منظور تعیین میزان پتانسیل رواناب در هر واحد کاری با نقشه زمین شناسی حوضه همپوشانی

* هیات علمی گروه جغرافیا دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

** دانشجوی کارشناسی ارشد رشته جغرافیای طبیعی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد شهرری

تاریخ دریافت: ۸۹/۲/۲۰ تاریخ پذیرش: ۸۹/۷/۱۳

www.SJD.ir

(تلفیق) داده شد و در نهایت با مقایسه نقشه تراوایی حوضه و نقشه پتانسیل ایجاد رواناب در حوضه، نقشه سیل خیزی حوضه در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ تهیه گردید. براساس نقشه سیل خیزی تهیه شده، واحدهای سنگ شناسی Jka ، Ksh ، $Kshs$ ، Nm دارای تراوایی کم می‌باشند و از نظر سیل خیزی در اولویت قرار دارند. واحدهای سنگ شناسی Jch ، $Jchm$ ، $Jchl$ ، N دارای تراوایی متوسط می‌باشند و از نظر سیل خیزی در اولویت دوم قرار می‌گیرند و بالاخره واحدهای سنگ شناسی $Jmz1$ ، $Qt1$ ، $Qt2$ ، Qal ، $Jmz2$ و Q دارای تراوایی زیاد هستند و از نظر سیل خیزی در اولویت سوم قرار دارند.

واژه‌های کلیدی: سیل خیزی، تراوایی، واحدهای سنگ شناسی، سازندهای زمین شناسی، نگهداشت سطحی، پتانسیل ایجاد رواناب، حوضه آبخیز کارده، نرم افزار *ARC-GIS*

مقدمه

فرایند سیل یکی از پیچیده ترین و مخرب ترین رویدادهای طبیعی است که بیش از هر بلای طبیعی دیگری، شرایط اجتماعی و اقتصادی جوامع را به مخاطره می اندازد. بررسیهای سازمان ملل حاکی از آن است که سیل را باید یکی از جدی ترین بلایای طبیعی بشمار می رود و تنها معدودی از کشورهای جهان را می توان یافت که فارغ از مسایل و مصایب سیل باشند. (تلوری، ۱۳۷۹)

با توجه به علل مختلف و مؤثر در بروز سیل، می توان با اعمال روشها و راهکارهای علمی و عملی، از وقوع بسیاری از سیلها جلوگیری کرد، در مواقعی هم که نتوان از وقوع آن جلوگیری نمود، امکان انجام اقدامات مختلف از جمله پهنه بندی مناطق سیل خیز و به دنبال آن تعیین کاربری مناسب برای این مناطق به منظور کاهش خسارات ناشی از سیل، وجود خواهد داشت، با توجه به اینکه دشتهای سیلابی و مناطق مجاور رودخانهها در حوضه های آبریز از جمله مناطقی هستند که در نقاط مختلف دنیا پیوسته در معرض خطر سیل قرار دارند و از طرف دیگر به علت وجود شرایط مناسب، بیشتر فعالیتهای اقتصادی در این مناطق صورت می گیرد، لذا ضروری است که بررسی

سیل خیزی و تهیه نقشه‌های پهنه خطر سیل مناطق مذکور در حوضه‌های آبریز در اولویت قرار گیرند، در واقع نقشه‌های پهنه‌بندی خطر سیل با تدوین ضوابط مورد نیاز در دشتهای سیلابی و حریم رودخانه‌ها، ابزاری مهم و موثر در برنامه ریزی و اجرای طرح‌های عمرانی، کشاورزی و بطور کلی در تعیین کاربری اراضی حوضه‌های آبخیز تلقی خواهند شد. (مه‌دوی، ۱۳۸۱)

سیلها معمولاً در اثر بروز رگبارهای شدید ناشی از جریانات ابرهای بارانزا حادث می‌شوند و ضمن ایجاد صدمات شدید از جمله فرسایش و ناهموار کردن زمینهای کشاورزی و تخریب مناطق مسکونی و تأسیسات احداثی در نهایت به رودخانه‌ها، دریاها، دریاچه‌ها و یا اراضی پست سرازیر می‌شوند و بدین ترتیب همه ساله میلیونها متر مکعب آب در نقاط مختلف دنیا بدون استفاده کامل از بین می‌رود (خسروشاهی، ۱۳۸۳) بررسیهای بعمل آمده و تحقیقات انجام شده در خصوص سیل نشان می‌دهد که تا کنون تحقیقاتی در نقاط مختلف دنیا با توجه به اهمیت موضوع صورت گرفته است، از جمله (James et al (1980) ضمن برشمردن نیازهای مدیریتی ویژه در اقلیم های خشک، اقدام به پهنه بندی سیل در ایالات یوتا در امریکا نمودند و اظهار داشتند که تغییرات مناطق سیل گیر از رویدادی به رویداد بعد متفاوت می‌باشد. در تحقیق دیگری در دانشگاه (Tulane (1998 با عنوان پیش‌بینی سیلاب رودخانه Red River در داکوتای شمالی در آمریکا به بررسی فراوانی وقوع سیل و پهنه بندی خطر سیل اقدام شد، همچنین ضمن سازماندهی اقدامهایی که در مقابل خطرهای سیل انجام می‌گیرد، به تحلیل دیدگاههای مهندسی و کاهش آسیب پذیری در مقابل سیل پرداخته شد. کشور ایران به دلیل قرارگیری در نیمکره شمالی (بین عرضهای ۲۵ تا ۴۰ درجه شمالی) و به لحاظ وجود پستی و بلندیهایی که از نظر موقعیت و ویژگیهای ساختمان با یکدیگر متفاوت هستند، دارای چهره متنوعی در مناطق طبیعی می‌باشد به نحوی که به راحتی می‌توان در طول سال شرایط مختلف اقلیمی را مشاهده نمود و چون میزان بارندگی سالانه به غیر از منطقه حاشیه‌ای دریای خزر تقریباً کم می‌باشد لذا جریان

آبهای سطحی بطور عمده بصورت فصلی و سیلابی است و طبعاً دارای جریان آشفته و نامنظم می باشد. (زارع، ۱۳۷۱)

نگاهی به موقعیت جغرافیایی شهرهای ایران بیانگر این امر است که کلان شهرهایی مانند تهران، مشهد و اصفهان در مسیر حوضه های آبریز داخلی قرار دارند، همچنین شهرهایی مانند رشت و آمل در شمال در مسیر حوضه آبریز دریای خزر و شهرهای شیراز و اهواز (در جنوب) در حوضه آبریز خلیج فارس و دریای عمان قرار دارند، بنابراین با مشخص بودن موقعیت جغرافیایی شهرها از لحاظ قرارگیری در مسیر حوضه های آبریز مختلف و ضرورت پیش بینی های لازم برای سیلابهای احتمالی، آنچه که برای برنامه ریزی قابل توجه و اهمیت خواهد بود مشخص کردن نقاط سیل خیز می باشد. (زارع، ۱۳۷۱)

هدف

در این تحقیق پارامترهای زمین شناسی، سنگ شناسی، هیدرولوژی و هیدروژئولوژی در حوضه آبریز کارده مورد بررسی قرار می گیرد تا بتوان فرآیند سیل خیزی را در آن مشخص نمود. بدیهی است که تحلیل این فرآیند در امر حفاظت خاک و جلوگیری از فرسایش کمک فراوانی خواهد کرد و امکان مدیریت جامع حوضه آبریز را به نحو مطلوب فراهم خواهد نمود، بنابراین هدف اصلی این تحقیق، تهیه نقشه سیل خیزی حوضه بعنوان مرجعی برای برنامه ریزیهای آتی و انجام عملیات اجرایی در حوضه خواهد بود.

کلیات زمین شناسی حوضه

زمین شناسان پی برده اند که توسعه و تکامل اکثر کوهها در نتیجه انباشتگی هزاران متر رسوب در حوضه های رسوبی بنام بزرگ ناودیس (Geosynclin) و تبدیل آنها به سنگهای سخت در اثر فشار و حرارت و تغییر شکل بعدی، تحت تأثیر عوامل کوهزایی (Orogeny) و خشکی زایی (Epyrogeny) می باشد. مطالعه تاریخ زمین شناسی، اثبات

نموده است که هرگاه شرایط اقلیمی در دوره‌ای از رسوبگذاری تغییر کرده، موجبات پیشروی و پسروی دریا را فراهم نموده و در نوع و خواص لیتولوژیکی رسوبات اثر گذاشته است. بررسی و کنکاش در تحولات زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه، لزوماً ما را به مطالعه حوضه رسوبی مجموعه‌ای رهنمون می‌سازد که این منطقه جزئی از آن است. بطوریکه می‌دانیم منطقه مورد مطالعه در دامنه جنوبی رشته کوه هزار مسجد (کپه داغ) واقع گردیده است. زون کپه داغ حاصل اثر چین‌خوردگی در حوضه رسوبی است که قریب به ۶۰۰۰ متر رسوب را از ژوراسیک زیرین تا میوسن در خود جای داده و پس از سپری نمودن تمامی مراحل یک چین‌خوردگی و خاتمه روند رسوبگذاری، مرفولوژی کنونی را در ناحیه شمالشرق ایران بوجود آورده است. از آنجائیکه منطقه مورد مطالعه از نظر زمین‌شناسی در زون کپه داغ واقع گردیده و سرگذشت زمین‌شناسی آن، رسوبگذاری، تحولات و فازهای کوهزایی مؤثر بر آن از این زون تبعیت می‌کند، لذا ابتداء شرح مختصری از تاریخچه و نحوه رسوبگذاری در زون کپه داغ پرداخته و سپس وضعیت زمین‌شناسی منطقه مورد مطالعه، بررسی خواهد گردید.

ویژگیهای زمین‌شناسی حوضه

پیدایش حوضه رسوبی کپه داغ

زون کپه داغ، منطقه کوهستانی شمال شرق ایران است که از سمت شمال به گسل بزرگ کپه داغ در ترکمنستان و از جنوب به کوههای بینالود محدود می‌شود. حد غربی آن شرق گرگان و غرب آن تا سرخس در استان خراسان رضوی امتداد دارد. این زون در نتیجه رسوبگذاری در حوضه رسوبی بوجود آمده که قریب به ۶۰۰۰ متر رسوبات دریایی (Marin) و خشکی را بصورت منظم و با خصوصیات لیتواستراتیگرافی یکسان در خود جای داده است. این رسوبات تحت تاثیر عوامل کوهزایی و خشکی‌زایی سر برافراشته و چین‌خوردگیهای موجود در شمال شرق ایران را بوجود آورده‌اند. به عقیده اشتوکلین (۱۹۶۸) کپه داغ یکی از واحدهای زمین‌شناسی با اختصاصات متفاوت با

سایر نقاط ایران است که در شمال شرق ایران واقع و تفاوت آشکاری با زون البرز در شمال ایران دارد. از سوی دیگر حوضه رسوبی کپه داغ وضع تقریباً مشابهی با حوضه رسوبی زاگرس دارد.

مطالعات انجام شده حاکی از این مطلب است که حوضه کپه داغ بصورت یک تراف (Trough) رسوبی در تریاس پایانی بوجود آمده است، بطوریکه رسوبات نواحی کم عمق و قاره‌ای ژوراسیک زیرین (لیاس) بصورت دگر شیب برروی تریاس پایانی قرار گرفته سپس در ادامه به رسوبات نواحی عمیق دریایی در ژوراسیک میانی (دوگر) و ژوراسیک فوقانی (مالم) تبدیل گردیده است. در پالئوسن نیز به علت پسروی دریا، قسمت اعظم ناحیه از آب بیرون آمده و رخساره سنگی مربوطه در نواحی کم عمق برجای گذاشته شده است. بطور کلی حوضه کپه داغ پس از حرکات تریاس میانی بوجود آمده است. (هم زمان با بسته شدن دریای نئو هرسنین بین ایران و پلیت توران) بهترین دلیل این مسئله وجود سرزمینهای بهم پیوسته و یکپارچه با رسوبات تخریبی قاره‌ای ذغالدار در این دو سرزمین است که بطور دگر شیب توسط رسوبات فوقانی پوشیده شده است. این دگر شیبی در ناحیه کپه داغ در محل آق دربند (منتهی الیه شرق کپه داغ) مشاهده می شود. اشتوکلین درخصوص پیدایش حوضه رسوبی کپه داغ معتقد است که هیچگونه فعالیت کوهزایی در دوران اول تاتریاس تحتانی و میانی در ایران رخ نداده است و تنها حرکاتی که در این مدت در ایران دیده شده از نوع حرکات خشکی زائی بوده است. بطوریکه قبل از وقوع کوهزائی آلپ و تاثیرات آن در سرزمین ایران، قسمت اعظم ایران و از جمله کپه داغ بصورت یک پلات فرم (Platform) بوده و تحت تأثیر این حرکات، ایران مرکزی بصورت یک فلات مرتفع ظاهر گردیده و بزرگ ناودیسهایی چون زاگرس و کپه داغ در مرزهای چین خورده این فلات بوجود آمده است. همانطور که اشاره شد، توالی رسوبی از لیاس (ژوراسیک زیرین) تامیوسن در این حوضه بطور دگر شیب برروی رسوبات تریاس فوقانی قرار گرفته و نهایتاً تحت تأثیر

جنبشهای نهایی آلپین (Pasadenian face) این توالی چین خورده و مورفولوژی کنونی را در کپه داغ بوجود آورده است.

از حیث لیتواستراتیگرافی ولیتولوژی، چون این زون همواره تحت تاثیر فرایندهای کوهزائی، خشکیزائی و سایر فرایندهای تکتونیکی قرار داشته است، بنا براین، حوضه رسوبگذاری بزرگ ناودیس کپه داغ دائما در حال پسروی و پیشروی بود، باین جهت سازندها و سنگهای متنوعی با مقاومت های متفاوت، مانند سنگهای رسی، مارنی، آهکی، ماسه سنگی ... از ژوراسیک آغازی تا میوسن بطور همشیب بر روی هم تشکیل شده اند. باتوجه به اهمیت نهشته های کواترنر در منطقه مورد مطالعه به تشریح مختصر آنها میپردازیم.

نهشته های کواتر نر

رسوبات دوران چهارم زمین شناسی در منطقه مورد مطالعه در حدود ۲۵۲۱,۶۱ هکتار معادل ۴,۵۱ درصد از کل منطقه را شامل می گردد. این رسوبات عبارتند از:

الف - رسوبات آبرفتی قدیم (Q_{t1})

این رسوبات با پوشش خاکی نیمه عمیق تا عمیق در زیر حوزه آل دیده می شود و مساحتی در حدود ۱۶۲,۶۶ هکتار (۰,۲۹٪ از سطح حوضه) را دارا می باشد.

ب - رسوبات آبرفتی جدید (Q_{t2})

این رسوبات آبرفتی در حواشی رودخانه های اصلی منطقه و روی رسوبات نئوژن قرار داشته و اراضی مساعد کشاورزی با خاک عمیق را تشکیل می دهند. این واحد در اغلب زیرحوضه ها وجود داشته و مساحتی در حدود ۱۰۲۱,۸۰ هکتار (۱,۸۳٪ از سطح حوضه) را شامل می گردد.

رسوبات آبرفتی و تراسهای رودخانه ای (Q_{al})

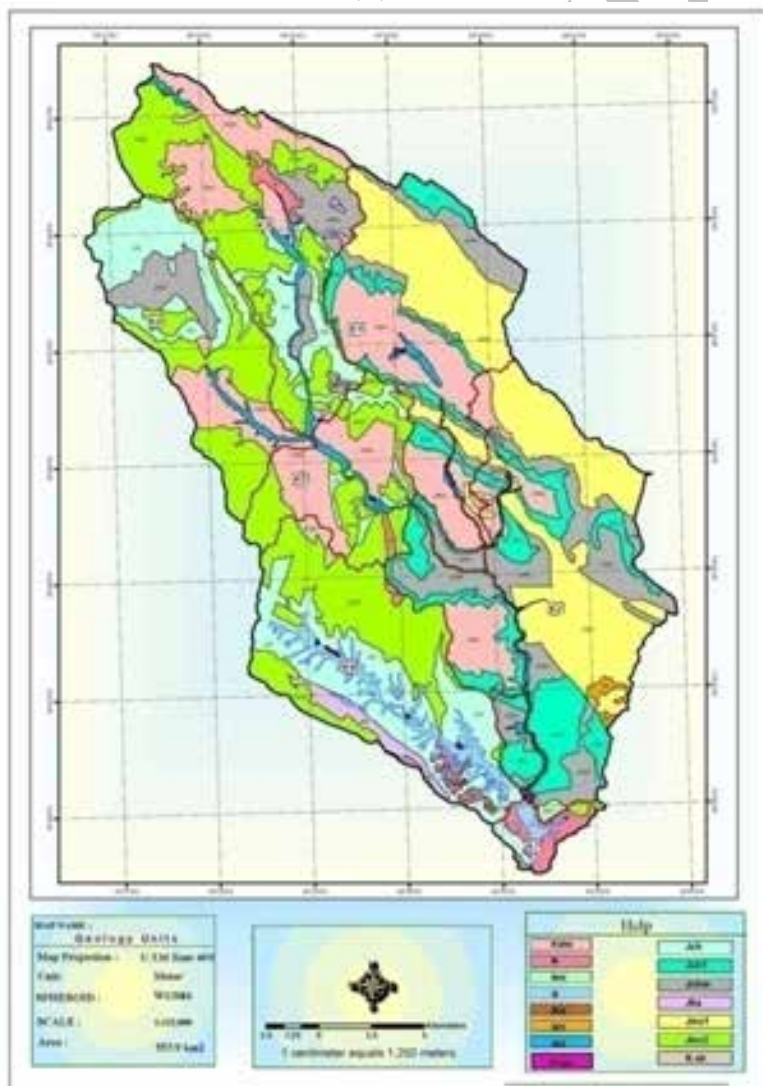
این رسوبات در بستر آبراهه ها و دشت آبرفتی پراکنده است و مساحتی در حدود ۲۵۵,۹۹ هکتار (۰,۴۶٪ از سطح حوضه) را در بر می گیرد.

ج - رسوبات کوهرفتی (Q)

رسوبات کوهرفتی اغلب در دامنه های شمالی و در حواشی آبراهه ها دیده می شود و سطحی معادل ۱۰۸۰,۹۶ هکتار (۱,۹۳٪ از سطح حوضه) را شامل می گردد. این رسوبات درهم، بعضاً استعداد لغزش داشته ولی شیل اغلب آنها کم است. در شکل شماره (۲۵) نقشه زمین شناسی حوضه ارائه شده است.

شکل شماره (۱) نقشه زمین شناسی حوضه

جدول شماره (۱) - خصوصیات واحدهای سنگ شناسی حوضه آبخیز کارده

دوران	دوره	رده	علامت سازند	خصوصیات سنگ شناسی	نام سازند	فرسایش پذیری	
سنوزوئیک	کواترنری	پلیوستین	Q	کوهرفت	—	خیلی زیاد	
			Q _{al}	تراسهای رودخانه ای	—	خیلی زیاد	
			Q _{t2}	آبرفت های جدید	—	خیلی زیاد	
			Q _{t1}	آبرفت های قدیم	—	خیلی زیاد	
	ترشیاری	نئوژن	Nm	مارن- شیل	رسوبات نئوژن	زیاد	
			N	کنگلومرا ماسه سنگ- مارن و شیل	رسوبات نئوژن	زیاد	
	مزوزئیک	کرتاسه	—	K _{sh}	ماسه سنگ قرمز و شیل	شوریجه	زیاد
			—	K _{shs}	ماسه سنگ، شیل، کنگلومرا، سنگ آهک- مارن	شوریجه	متوسط
ژوراسیک		—	J _{mz2}	سنگ آهک و سنگ آهک- دولومیت	مزدوران ۲	کم	
		—	J _{ch}	شیل و سنگ آهک- مارن	چمن بید	زیاد	
		—	J _{chm}	کنگلومرا، شیل- مارن	چمن بید	زیاد	
		—	J _{chl}	کنگلومرا و سنگ آهک	چمن بید	متوسط	
		—	J _{mz1}	سنگ آهک و دولومیت	مزدوران ۱	کم	
		—	J _{ka}	ماسه سنگ و شیل مارن های خاکستری	کشف رود	زیاد	

اقلیم (Climate)

بطور کلی آب و هوای حوزه آبخیز کارده به شدت وابسته به ارتفاعات و وجود رشته کوههایی است که در شمال شرق ایران کشیده شده است. براساس محاسبات اقلیمی انجام شده، گسترش اقلیمی منطقه بر حسب دو نوع طبقه بندی آمبرژه و دومارتن تعیین گردیده است. طبق روش آمبرژه نیمی از وسعت حوزه که در ارتفاعات بالا قرار گرفته است دارای اقلیم کوهستانی مرتفع و نیمی دیگر دارای آب و هوای خشک و سرد می باشد. حال آنکه بر طبق روش دومارتن در حوزه ۳ نوع آب و هوا قابل تشخیص است. قسمتهای مرتفع حوزه دارای آب و هوای نیمه مرطوب سرد بوده و در قسمتهای پایین، آب و هوای خشک مسلط می باشد. آب و هوای نوع مدیترانه‌ای نیز در قسمتهای میانی حوزه مشاهده می گردد. منحنی آمبروترمیک حوزه کارده نشان می دهد که دور خشکی از اوایل تیر شروع و تا اواسط مهر به مدت تقریبی ۱۲۰ روز ادامه دارد. تغییرات درجه حرارت در منطقه مورد مطالعه زیاد است. با این وجود متوسط سالانه درجه حرارت از سالی به سال دیگر چندان زیاد نمی باشد و از ۱ تا ۲ درجه سانتی گراد تجاوز نمی کند. سردترین ماه سال (بهمن) با متوسط درجه حرارت ۴- و حداقل مطلق ۳۶- درجه سانتی گراد و گرمترین ماه سال (تیر) با متوسط ۱۶/۵ و حداکثر مطلق ۳۵ درجه سانتی گراد می باشد.

میانگین بارندگی سالانه در سطح حوزه ۳۶۷ mm و میانگین بارندگی سالانه در ارتفاع متوسط حوزه ۳۸۷mm و گرادیان بارندگی ۱۴mm به ازاء هر ۱۰۰ متر افزایش ارتفاع است. بیش از ۷۴٪ از کل بارندگی در ۵ ماه (دی تا اردیبهشت) حادث می گردد، پراکنش بارندگی در زمستان ۴۱٪، در بهار ۴۱٪، در تابستان ۲٪ و در پاییز ۱۶٪ می باشد.

در حوزه کارده سرعت باد ماهانه از ۸ کیلومتر در ساعت در مرداد تا ۱۸ کیلومتر در ساعت در دی ماه متغیر است. میانگین ماهانه رطوبت نسبی از ۷۵٪ تجاوز نمی کند و مقدار حداقل نیز در ماههای تابستان به میزان ۳۶ درصد می باشد. متوسط درجه حرارت

سالیانه حوزه معادل ۷/۵ درجه سانتی گراد و متوسط میزان بارندگی سالیانه حوزه معادل ۳۷۰ میلی متر می باشد.

دوره یخبندان در منطقه از اواخر آبان شروع و تا اواسط فروردین بطول می انجامد. در این دوره بارش نیز اکثراً بصورت برف می باشد. با اتمام فصل سرما نوع بارش تغییر می کند، بطوریکه بارشهای شدید ثبت شده بصورت باران است و مربوط به ماههای فروردین، اردیبهشت و خرداد می باشد.

شبکه ایستگاههای هواشناسی

در داخل محدوده حوضه مورد مطالعه ۶ ایستگاه ثبت پدیدههای جوی وجود دارد که متعلق به سازمان هواشناسی و وزارت نیروی ایران می باشد، ۶ ایستگاه نیز در نزدیکی منطقه وجود دارد. ۲ ایستگاه در جنوب حوضه (که یکی از آنها در شهر مشهد مستقر است) ۱۱ ایستگاه در شمال حوضه و ۳ ایستگاه نیز در غرب حوضه واقع گردیده اند در جدول شماره (۶) مشخصات هر یک از ایستگاههای مورد بررسی و متوسط بارش سالانه ایستگاهها ارائه گردیده است.

جدول شماره (۲) مشخصات ایستگاههای هواشناسی درحوضه آبریز کارده

نام ایستگاه	کد وزارت نیرو	مختصات جغرافیایی		ارتفاع (m)	نوع ایستگاه	میانگین بارندگی سالانه (mm)
		عرض	طول			
خرکت	۰۰۳ ۴۱	۳۶-۵۶	۵۹-۳۵	۲۵۶۰	باران سنج	۴۳۰/۳
آل	۰۰۴ ۴۱	۳۶-۵۱	۵۹-۴۰	۱۴۷۵	باران سنج	۳۵۲/۲
بلغور	۰۰۵ ۴۱	۳۶-۵۱	۵۹-۳۶	۱۹۴۰	باران سنج	۳۳۱/۵
کریم آباد	۰۰۶ ۴۱	۳۶-۴۷	۵۹-۳۵	۱۶۸۰	باران سنج	۳۴/۱
کوشک آباد	۰۰۷ ۴۱	۳۶-۴۰	۵۹-۳۹	۱۲۹۵	باران سنج	۳۰۷/۲
مارشک	۰۰۸ ۴۱	۳۶-۴۹	۵۹-۳۳	۱۸۷۰	باران سنج	۳۸۲/۵
کرتیان	۰۰۹ ۴۱	۳۶-۱۶	۵۹-۵۱	۲۲۶۰	باران سنج ثابت (هایتوگراف)	۴۱۷/۳
طوس	۰۱۰ ۴۱	۳۶-۴۸	۵۹-۵۱	۱۸۷۰	باران سنج ثابت (هایتوگراف)	۳۳۲/۱
مشهد	۰۱۱ ۴۱	۳۶-۲۶	۵۹-۶۳	۱۳۰۰	باران سنج ثابت (هایتوگراف)	۳۶۳/۷
ارداک	۰۱۲ ۴۱	۳۶-۷۳	۵۹-۴۰	۲۴۸۰	باران سنج ثابت (هایتوگراف)	۳۰۱۱/۹
قره تیکان	۰۱۳ ۴۱	۳۶-۱۱	۵۹-۱۸	۲۸۶۰	باران سنج	۴۰۸/۶
اندرخ	۰۱۴ ۴۱	۳۶-۵۸	۵۹-۶۵	۱۲۸۰	باران سنج	۳۹۲/۲

بررسی خصوصیات فیزیوگرافیک حوضه

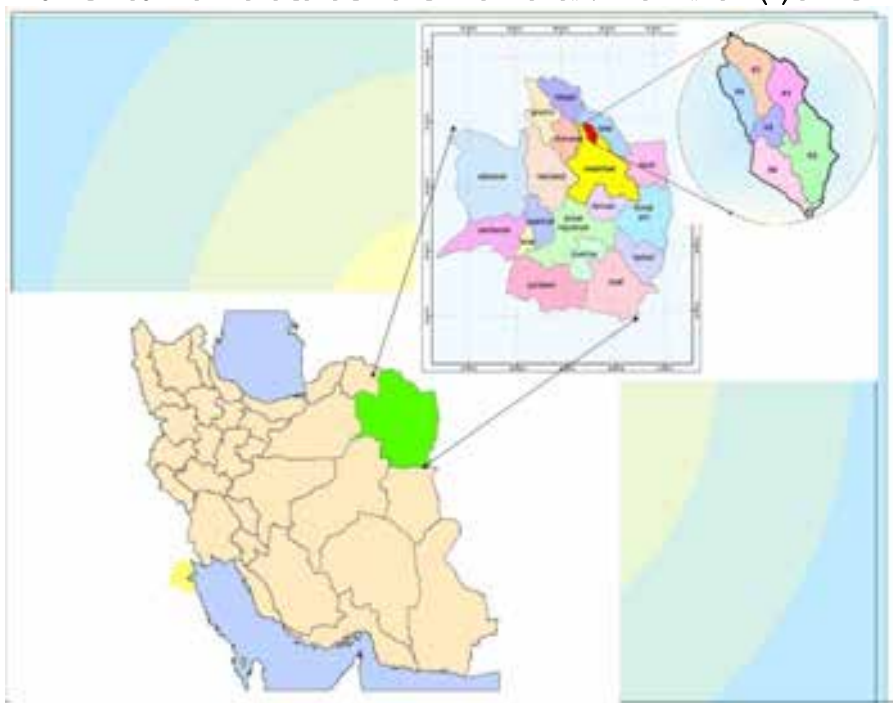
خصوصیات فیزیوگرافی حوضه‌های آبخیز از جمله پارامترهای مهم در مطالعات منابع طبیعی می‌باشد که از آن می‌توان در برآورد و اندازه‌گیری مقادیر متوسط بارندگی، درجه حرارت در ارتفاعات مختلف، زمان تمرکز و غیره استفاده نمود. همچنین پارامترهای فیزیوگرافی اثر تعیین کننده‌ای بر خصوصیات هیدرولوژی و رژیم آبی حوضه‌های آبخیز دارد بطوری که همواره بین آنها و روان آب حوضه ارتباط وجود دارد، خصوصیات مهم فیزیوگرافی عبارتند از: موقعیت و مساحت، محیط، طول آبراهه اصلی، شیب، شکل، ارتفاع، زمان تمرکز و غیره، در زیر مهمترین خصوصیات فیزیوگرافی حوضه تشریح می‌گردد.

موقعیت و اوضاع طبیعی حوضه

حوضه آبخیز کارده با مساحت ۵۵۷/۹ کیلومتر مربع در شمال شرق ایران و شمال شهرستان مشهد (مرکز استان خراسان رضوی) و در محدوده مختصات جغرافیایی $36^{\circ}58'25''$ عرض شمالی قرار گرفته است. این منطقه در دامنه جنوبی رشته کوه‌های هزار مسجد و زون کپه داغ واقع گردیده و از شمال به کوه‌های ساری میدان، کوه کمر و کوه قوری قت، از جنوب به دشت مشهد، از شرق به کوه‌های صندوق شکن و سنجدی و از سمت غرب به کوه‌های گندچاه و زرد بهره محدود می‌گردد. فاصله پایین‌ترین قسمت حوضه (خروجی حوضه) تا شهر مشهد ۴۲ کیلومتر می‌باشد. برای دست یابی به منطقه مورد مطالعه از کیلومتر ۲۵ جاده اصلی مشهد - کلات به سمت شمال وارده جاده آسفالتی مشهد - کارده گردیده و پس از طی ۵ کیلومتر به اولین روستای حوضه یعنی کارده می‌رسیم. راه ارتباطی روستاهای آل، سیح، پنج منه و بلغور از محل روستای کارده به سمت شمال داخل رودخانه اصلی بوده و جاده روستاهای دیگر منطقه از محل روستای کارده به سمت

غرب منشعب می‌گردد. شکل شماره (۱) موقعیت حوضه آبخیز کارده در استان خراسان رضوی و در محدوده شهرستان مشهد را در محیط نرم افزار ARC-GIS نشان می‌دهد.

شکل شماره (۲) - موقعیت حوضه آبخیز کارده در استان خراسان رضوی و در محدوده شهرستان مشهد

تهیه نقشه حوضه آبخیز و تقسیم بندی آن به زیر حوضه‌ها

در ابتدا با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰ سازمان جغرافیایی ارتش، مرز حوضه آبخیز کارده براساس بلندترین خط الرسها مشخص گردید. سپس حوضه براساس وضعیت رودخانه‌های اصلی و فرعی (نحوه اتصال شاخه‌های اصلی و فرعی) به ۷ زیر حوضه تقسیم گردید. هر یک از زیر حوضه‌ها براساس نام روستای داخل زیر حوضه نامگذاری گردیده است ولی برای اختصار زیر حوضه‌ها از K1 تا K7 نامگذاری شده‌اند و به ترتیب شامل K1 (بلغور)، K2 (سیج و آل)، K3 (حرکت)، K4 (کریم‌آباد)،

K5 (مارشک)، K6 (کوشک آباد) و K7 (فیروزآباد) می‌باشند. (حرف K از نام رودخانه کارده گرفته شده است).

از آنجایی که GIS ابراز قدرتمندی برای پردازش اطلاعات جغرافیایی است لذا نقشه توپوگرافی برای تهیه سایر اطلاعات وارد این سیستم گردید. ابتدا نقشه خطوط تراز منطقه در مناطق کوهستانی با فاصله ۱۰۰ متری و در مناطق دشت از آنجایی که GIS ابراز قدرتمندی برای پردازش اطلاعات جغرافیایی است لذا نقشه توپوگرافی برای تهیه سایر اطلاعات وارد این سیستم گردید. ابتدا نقشه خطوط تراز منطقه در مناطق کوهستانی با فاصله ۱۰۰ متری و در مناطق دشتی با فاصله ۲۰ متری ترسیم گردید. سپس نقشه اسکن شده با استفاده از نرم‌افزار ARC-GIS به یک نقشه برداری (Vector) تبدیل شد و در محیط همین برنامه ارتفاع خطوط تراز به عنوان مشخصه هر خط به آن اضافه گردید. چون این لایه به عنوان پایه و اساس کار مراحل بعدی قرار می‌گیرد لذا حداکثر سعی در کاهش خطا در رقومی کردن خطوط منحنی میزان به عمل آمد و در چندین مورد با مراجعه به محل مرز زیر حوزه‌ها مشخص گردید.

تعیین مساحت کل حوضه و هر یک از زیر حوضه‌های آن

مساحت بارزترین مشخصه هر حوضه است که دبی سیلابها و حجم رواتاب حوضه به آن بستگی دارد. در حوضه‌های کوچک پس از قطع بارش، سیلاب بسرعت کاهش می‌یابد، اما جریان در حوضه‌های آبخیز بزرگتر با تداوم بیشتر، دیده می‌شود. مساحت حوضه و هر یک از زیر حوضه‌ها و واحدهای هیدرولوژیکی حوضه با استفاده از نقشه‌های توپوگرافی ۱/۲۰۰۰۰ و تصاویر ماهواره‌ای منطقه، اندازه‌گیری گردید و براین اساس مساحت کل حوضه ۵۵۷/۹ کیلومتر مربع معادل ۵۵۷۹۰ هکتار می‌باشد. در جدول شماره (۱) مساحت زیر حوضه‌ها و کل حوضه به تفکیک ارائه شده است.

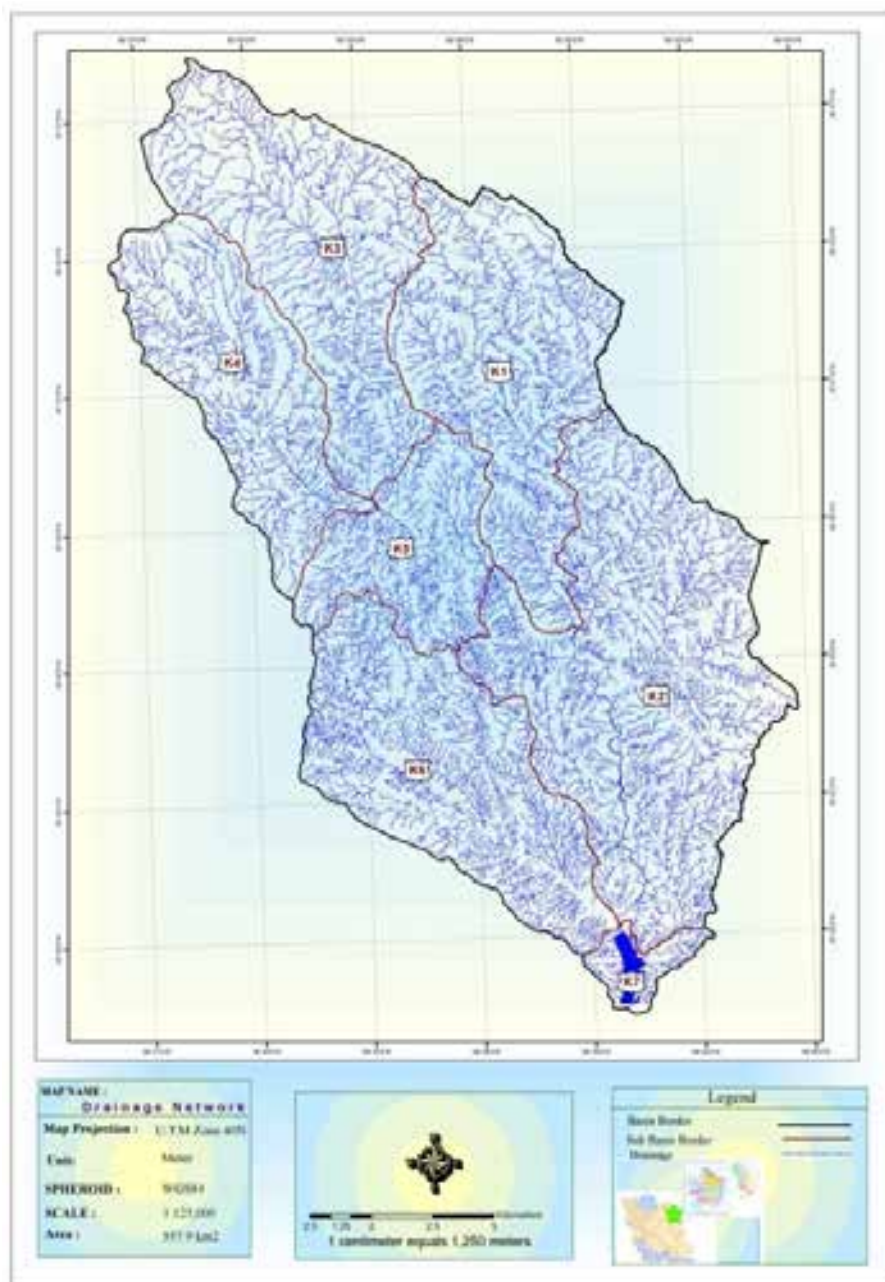

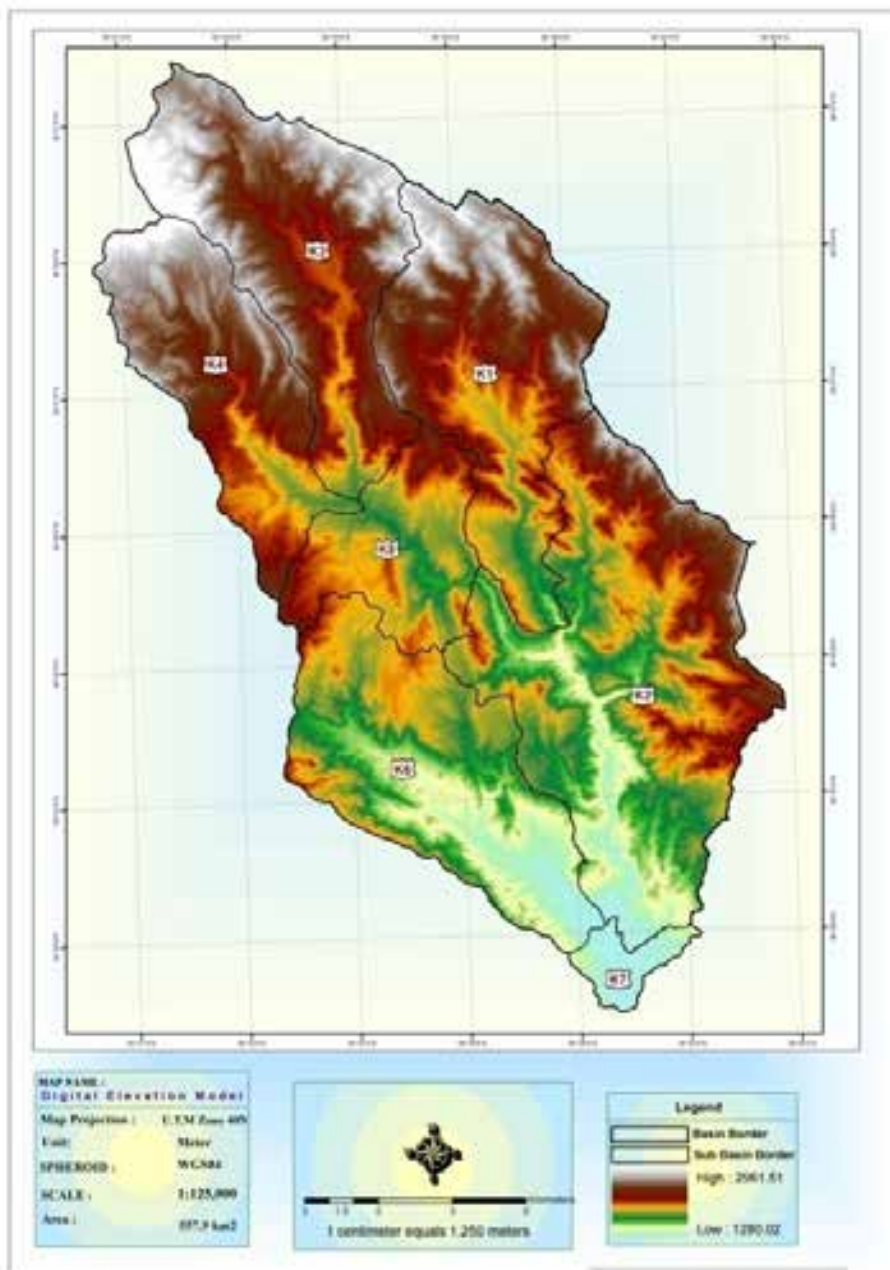
جدول شماره (۳). مساحت حوضه آبخیز کارده و زیرحوضه های مرتبط با آن

نام زیر حوضه	مساحت به هکتار
۱- کریم آباد	۶۹۰۱
۲- حرکت	۹۷۱۴/۸۲
۳- بلغور	۹۳۲۸/۷۴
۴- مارشک	۴۴۷۰/۹۱
۵- آل	۱۵۳۱۷/۰۹
۶- کوشک آباد	۹۱۲۶/۲۱
۷- فیروز آباد	۹۳۱/۲۳
کل حوضه کارده	۵۵۷/۹

شبکه هیدروگرافی

برای بررسی و شناخت آبراهه های اصلی و فرعی ابتدا شبکه هیدروگرافی حوضه از روی نقشه توپوگرافی ۱:۵۰۰۰۰۰ ترسیم گردید، سپس با تبدیل نقشه به مقیاس ۱:۲۰۰۰۰۰ و بازدید صحرایی کنترل و تکمیل شد و کلیه آبراهه های موجود که طولی بیش از ۲۵۰ متر داشتند برروی نقشه آورده شد و در محیط ARC-GIS رقومی گردید. شایان ذکر است که رودخانه های اصلی حوزه دو شاخه می باشند. یکی شاخه کوشک آباد که فقط رواناب زیر حوضه کوشک آباد را در بر می گیرد و دیگری شاخه AL که رواناب زیر حوزه های آل، بلغور، حرکت، مارشک و کریم آباد را در بر گرفته است. این دو شاخه در شمال روستای کارده (حوزه فیروز آباد) به همدیگر می پیوندند. فرم آبراهه ای در کلیه زیر حوزه ها بصورت شاخه درختی می باشد و بنا بر این در منطقه شبکه مسیلهای فرعی در تمام جهات بوجود آمده است. شکل شماره (۴) شبکه هیدروگرافی حوضه کارده و زیر حوضه های آنرا در محیط ARC-GIS نشان می دهد.

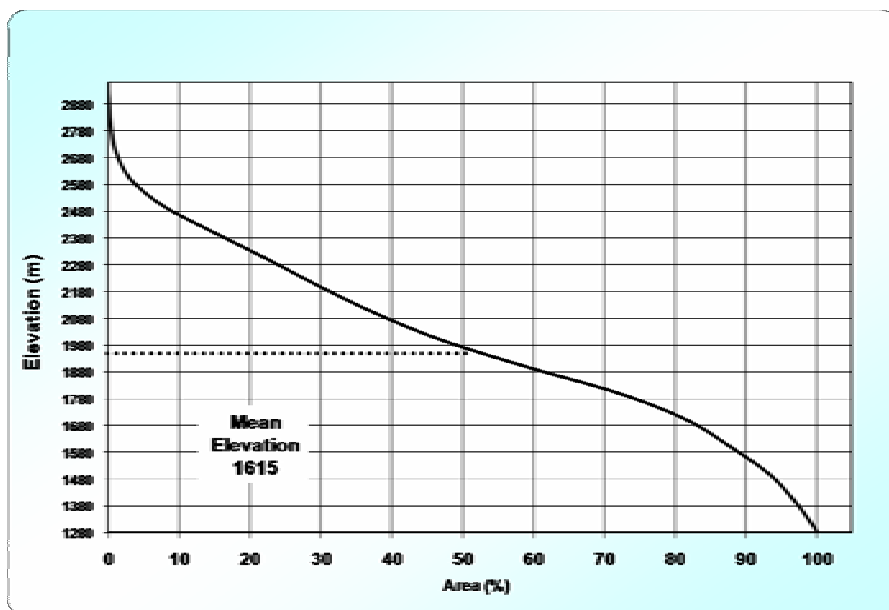

شکل شماره (۵) نقشه DEM حوزه آبخیز کارده

با استفاده از نقشه DEM حوضه، توزیع فراوانی طبقات ارتفاعی در سطح حوضه و هر یک از زیر حوضه‌ها بدست آمد که نتایج آن در جدول (۲) ارائه شده است.

جدول شماره (۴). مساحت طبقات ارتفاعی در هر یک از زیر حوضه‌ها (برحسب کیلومتر مربع)

طبقات ارتفاعی	K ₁	K ₂	K ₃	K ₄	K ₅	K ₆	K ₇	K
۱۲۰۰ - ۱۳۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۱	۲/۰۸	۲/۰۹
۱۳۰۰ - ۱۴۰۰	۰/۰۰	۴/۴۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۵/۸۳	۵/۱۲	۱۵/۳۵
۱۴۰۰ - ۱۵۰۰	۰/۰۰	۷/۵۸	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۰/۶۹	۱/۸۷	۲۰/۱۴
۱۵۰۰ - ۱۶۰۰	۰/۲۰	۱۳/۸۷	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۵/۹۵	۰/۲۵	۳۰/۲۶
۱۶۰۰ - ۱۷۰۰	۱/۰۸	۱۸/۶۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۱۹	۱۳/۲۲	۰/۰۰	۳۴/۰۹
۱۷۰۰ - ۱۸۰۰	۴/۶۵	۲۵/۳۱	۰/۸۳	۱/۲۹	۷/۴۳	۱۳/۰۲	۰/۰۰	۵۲/۵۳
۱۸۰۰ - ۱۹۰۰	۹/۰۴	۲۲/۸۲	۲/۵۰	۳/۹۶	۱۴/۵۱	۲۱/۰۵	۰/۰۰	۷۳/۸۷
۱۹۰۰ - ۲۰۰۰	۱۲/۴۵	۲۰/۱۰	۵/۷۹	۷/۷۳	۱۱/۵۵	۹/۷۲	۰/۰۰	۶۷/۳۵
۲۰۰۰ - ۲۱۰۰	۱۱/۲۴	۱۵/۳۲	۱۰/۷۱	۷/۹۰	۵/۵۲	۱/۵۴	۰/۰۰	۵۲/۲۴
۲۱۰۰ - ۲۲۰۰	۱۰/۲۸	۹/۲۲	۱۳/۴۴	۶/۹۴	۳/۶۲	۰/۲۳	۰/۰۰	۳۴/۷۲
۲۲۰۰ - ۲۳۰۰	۱۲/۳۸	۶/۴۸	۱۲/۲۵	۸/۵۳	۰/۸۶	۰/۰۰	۰/۰۰	۴۰/۵۰
۲۳۰۰ - ۲۴۰۰	۱۱/۹۸	۵/۲۲	۱۲/۳۹	۱۱/۴۲	۰/۰۳	۰/۰۰	۰/۰۰	۴۱/۰۴
۲۴۰۰ - ۲۵۰۰	۹/۹۰	۲/۹۴	۱۵/۵۸	۱۲/۵۳	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۴۰/۹۵
۲۵۰۰ - ۲۶۰۰	۷/۱۳	۱/۱۷	۱۲/۰۵	۵/۳۴	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۲۵/۶۹
۲۶۰۰ - ۲۷۰۰	۲/۸۳	۰/۱۳	۷/۳۹	۱/۷۵	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱۲/۱۰
۲۷۰۰ - ۲۸۰۰	۰/۱۳	۰/۰۰	۲/۹۱	۰/۹۱	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۳/۹۶
۲۸۰۰ - ۲۹۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۰۵	۰/۶۴	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۱/۶۹
۲۹۰۰ - ۳۰۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۲۴	۰/۰۹	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۰۰	۰/۳۳
مساحت کل (Km ²)	۹۳/۲۹	۱۵۳/۱۷	۹۷/۱۴	۶۹/۰۱	۴۴/۷۱	۹۱/۲۶	۹/۳۱	۵۵۷/۹۰

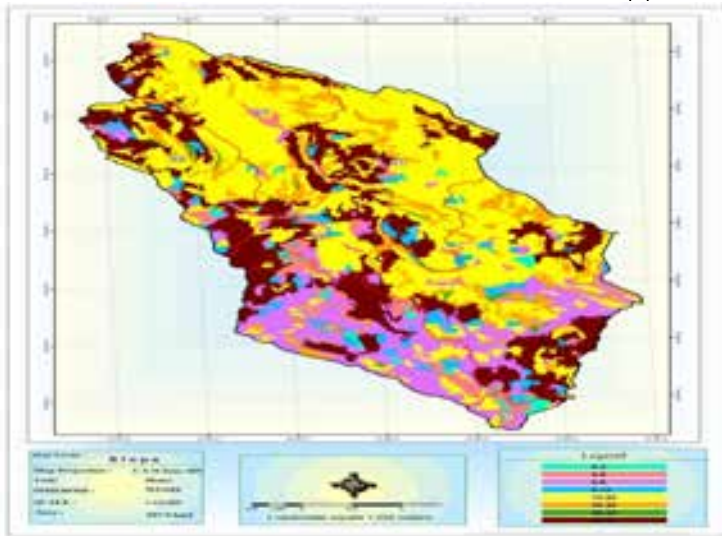

شکل شماره (۶). هسیتوگرام طبقات ارتفاعی در کل حوضه

شیب حوضه

شیب عبارت است از نسبت اختلاف ارتفاع بین دو نقطه در طبیعت به فاصله افقی آن بین آن دو نقطه. شیب عاملی است توپوگرافی که رابطه مستقیمی با سرعت جریانهای سطحی و نیروی جنبشی آب و قدرت تخریب و حمل آن و رابطه معکوس با نفوذپذیری و عمق خاک داشته و در نتیجه حجم سیلاب و جریانهای سطحی مستقیماً به شیب بستگی دارد. نقشه شیب حوزه با استفاده از نقشه سلولی DEM تهیه گردید، نقشه حاصل نیز از نوع سلولی می باشد، بدین معنی که شیب برای هر سلول بدست آمده است، سپس براساس کلاسهای شیب مورد نظر این نقشه به نقشه دیگری که از نوع Polygon است، تبدیل می گردد.

شکل شماره (۷) نقشه شیب حوزه آبخیز کارده در محیط نرم افزار ARC-GIS را نشان می‌دهد

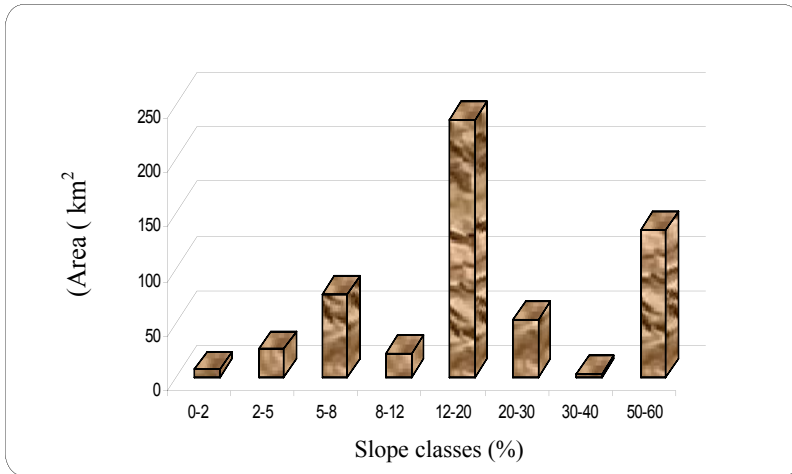
شکل شماره (۱۴) - نقشه شیب حوزه آبخیز کارده

با استفاده از نقشه شیب، توزیع فراوانی کلاسه‌های شیب در سطح حوزه و هر یک از زیر حوضه‌ها بدست آمد که نتایج آن در جدول شماره (۵) ارائه شده است.

جدول شماره (۵) - مساحت کلاسه‌های شیب در هر یک از زیر حوضه‌ها (بر حسب کیلومتر مربع)

کلاسه‌های شیب	K ₁	K ₂	K ₃	K ₄	K ₅	K ₆	K ₇	K
۰ - ۲	۰/۴۶	۱/۱۶	۰/۳۴	۰/۵۸	۰/۷۵	۲/۳۴	۱/۷۳	۷/۳۶
۲ - ۵	۰/۹۵	۲/۴۲	۲/۷۴	۲/۹۱	۳/۶۹	۱۰/۴۶	۲/۷۶	۲۵/۹۳
۵ - ۸	۰/۵۸	۲۵/۲۶	۱/۱۲	۲/۶۳	۳/۱۰	۴۱/۰۰	۲/۱۷	۷۵/۸۶
۸ - ۱۲	۳/۲۶	۸/۱۰	۰/۸۷	۳/۷۳	۱/۵۶	۴/۸۴	۰/۰۷	۲۲/۴۲
۱۲ - ۲۰	۵۸/۶۸	۶۱/۸۱	۵۸/۳۳	۲۹/۱۹	۱۸/۱۸	۸/۴۲	۱/۷۵	۲۳۶/۳۷
۲۰ - ۳۰	۹/۱۳	۲۰/۰۸	۱۳/۱۶	۴/۸۱	۱/۶۷	۳/۵۹	۰/۱۲	۵۲/۵۵
۳۰ - ۴۰	۰/۲۹	۱/۱۵	۰/۳۸	۰/۸۸	۰/۰۰	۰/۱۶	۰/۰۰	۲/۸۶
۴۰ - ۵۰	۱۹/۹۳	۳۳/۱۹	۲۰/۲۱	۲۴/۲۷	۱۵/۷۵	۲۰/۴۶	۰/۷۳	۱۳۴/۵۴
مساحت کل (Km ²)	۹۳/۲۹	۱۵۳/۱۷	۹۷/۱۴	۶۹/۰۱	۴۴/۷۱	۹۱/۲۶	۹/۳۱	۵۵۷/۹۰

شکل شماره (۸) درصد طبقات شیب در حوضه کارده

شکل شماره (۸) - هستیوگرام طبقات شیب در کل حوضه

محاسبه زمان تمرکز

زمان تمرکز از مهمترین پارامترهای فیزیکی حوضه است و عبارت است از مدت زمانی که دورترین قطره آب نسبت به نقطه متمرکز لازم دارد تا مسیر خود را طی کرده و به نقطه تمرکز برسد.

محاسبه زمان تمرکز در حوضه‌ها بسیار حائز اهمیت است، زیرا انتخاب مدت باران طرح، از نظر تجزیه و تحلیل آماری داده های شدت-مدت به زمان تمرکز حوضه بستگی دارد. اگر زمان باران طرح بزرگتر از زمان تمرکز انتخاب شود چون با افزایش مدت از شدت بارندگیها کاسته می شود، لذا دبی سیل نیز معمولاً کاهش می یابد و برعکس اگر مدت باران طرح از زمان تمرکز کوچکتر باشد قبل از آن که دورترین قطرات، خود را به نقطه تمرکز برسانند باران قطع می شود و شدت سیل تقلیل می یابد. لذا بحرانی ترین مدت همان زمان تمرکز است.

برای برآورد زمان تمرکز روشهای مختلفی پیشنهاد شده است که در این تحقیق فقط از روش کریپچ استفاده شده است.

شکل حوضه آبخیز

شکل آبخیز با استفاده از نقشه توپوگرافی بدست می‌آید که از ترسیم تصویر یک حوضه آبخیز بر روی یک صفحه افقی حاصل می‌گردد. حوضه‌ها از نظر شکل بسیار متنوعند ولی می‌توان ۳ گروه عمده را مشخص نمود. حوضه های کشیده، پهن و بادبزی شکل، شکل حوضه آبخیز بر رواناب سطحی، زمان تمرکز و هیدروگراف سیل خروجی از حوضه اثر می‌گذارد، بنابراین در مطالعات بایستی مدنظر قرار گیرد. برای اینکه بتوان حوضه‌ها را با هم مقایسه نمود بایستی از ضرائب یا شاخصهای مربوط به شکل استفاده نمود. ضرائب مختلف به روشهای هورتون، گراولیوس، میلر، شوم و مستطیل معادل محاسبه می‌گردد که در این تحقیق از روش گراولیوس استفاده شد و ضرائب شکل زیر حوضه‌ها و کل حوضه برآورد گردید. گراولیوس شکل آبخیز را با ضریب گردی (Compactness Coefficient) مورد ارزیابی قرار می‌دهد:

$$Cc = (0.28P)/\sqrt{A}$$

که در آن

$$Cc = \text{ضریب گردی}$$

$$P = \text{محیط حوضه بر حسب کیلومتر}$$

$$A = \text{سطح حوضه آبخیز به کیلومتر مربع می‌باشد.}$$

با توجه به رابطه فوق مقدار ضریب هر قدر به عدد یک نزدیک شود، شکل آبخیز به دایره نزدیکتر خواهد بود. ضریب گراولیوس در کلیه زیر حوضه های کارده نشان می‌دهد که اکثراً حالت کشیده دارند زیرا این ضریب از یک زیادتر می‌باشد. زیر حوضه‌های K1، K3 و K4 کشیده‌تر از بقیه زیر حوضه‌ها و زیرحوضه های K5 و K7 به دایره نزدیکتر هستند.

از یافته‌های تحقیق، شامل

الف- بررسی تراوایی واحدهای سنگ شناسی حوضه

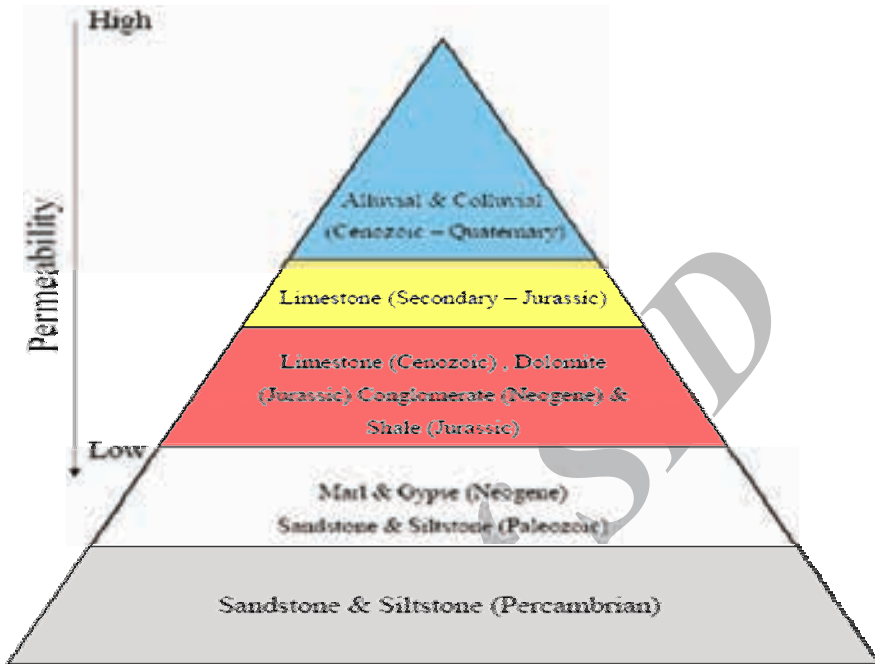
تعیین تراوایی واحدهای سنگ شناسی در واقع بخشی از بررسیهای هیدروژئولوژیکی در حوزه می باشد. جهت بررسی هیدروژئولوژی منطقه، شناسایی سازندهای سست و سخت بسیار مهم است. سازندهای نرم و همچنین سنگهاورسوبات سخت شده عمده ترین منابع آب زیرزمینی در حوزه ها می باشند (فیض نیا، ۱۳۸۰) از سازندهای مهم در حوزه مورد مطالعه می توان به سازندهای آهکی و سازندهای دوره کواترنز اشاره کرد. به منظور تعیین تراوایی واحدهای سنگ شناسی سازندها، پس از تعیین نقشه های پایه (از جمله نقشه شیب، ارتفاع) و همچنین نقشه زمین شناسی حوزه، ۳ عامل زیر مورد توجه قرار گرفت.

۱- خصوصیات سنگ شناسی

۲- تکتونیک منطقه و موقعیت درزها و گسلها

۳- سنگهای در برگیرنده سازندها

در مورد خصوصیات سنگ شناسی، واحدهای لیتولوژیکی موجود را می توان به ۳ دسته نفوذپذیر (Permeability) با علامت اختصاری P، نیمه نفوذ پذیر (Permeability) Medium) با علامت اختصاری M و غیرقابل نفوذ (Impervious) با علامت اختصاری I تقسیم کرد. در ارتباط با تراوایی واحدهای سنگ شناسی، معمولاً آهک دارای بیشترین تراوایی و ماسه سنگ دارای کمترین میزان تراوایی است (فیض نیا، ۱۳۸۰) این موضوع در ارتباط با دورانها و دوره های زمین شناسی به صورت شماتیک ارائه

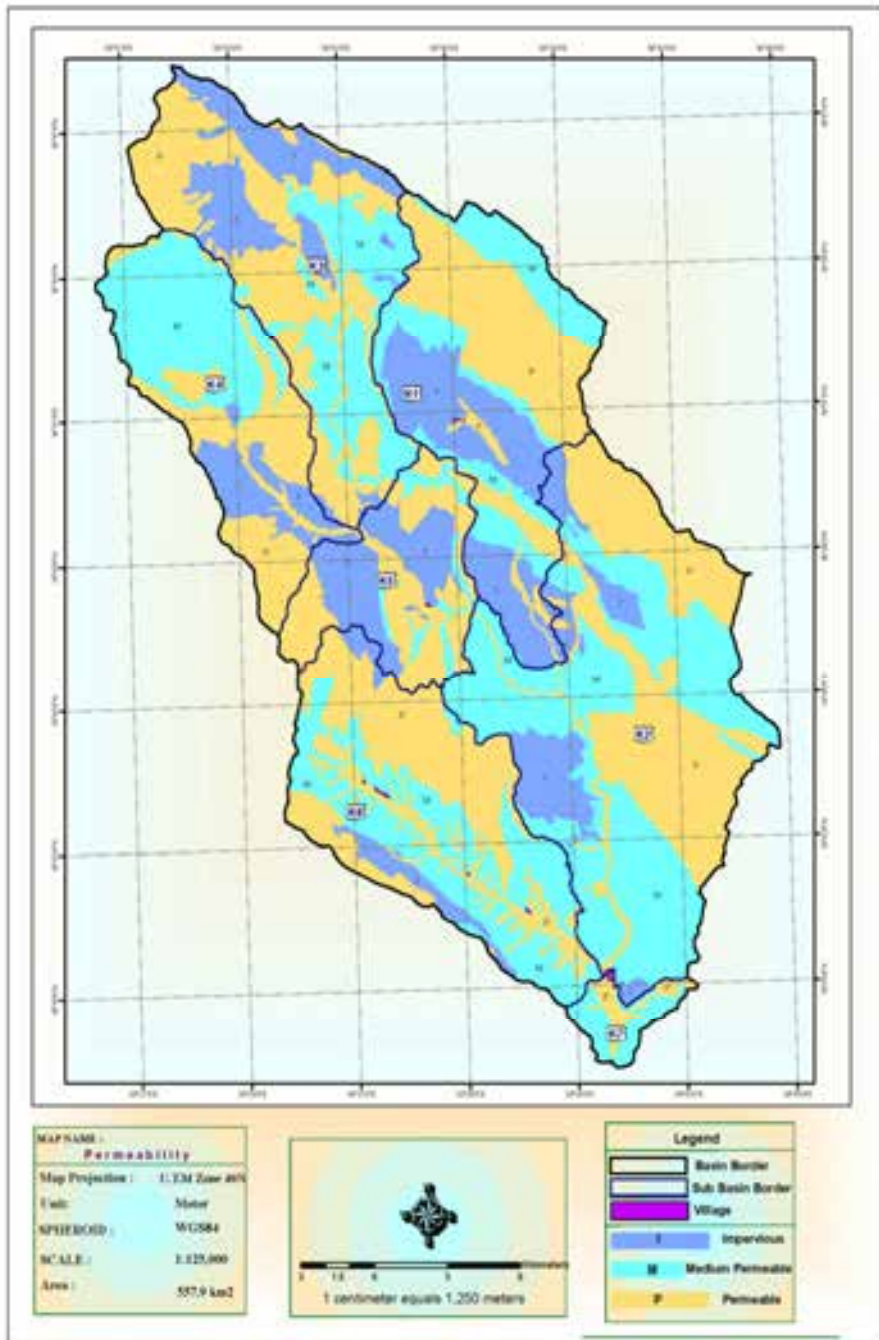
شکل شماره (۹) - هرم شماتیک نفوذپذیری واحدهای سنگ شناسی در دورانها و دوره‌های مختلف زمین‌شناسی (اقتباس از فیض‌نیا، ۱۳۸۰)

ارائه شده است. بدین ترتیب براساس راهنمای تراوایی سازندها و با توجه به نقشه زمین شناسی حوضه، جدول تراوایی واحدهای سنگ شناسی تدوین گردید (جدول شماره ۶) و براساس این جدول نقشه تراوایی حوضه در محیط نرم افزار ARC-GIS و در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰۰ تهیه شد (شکل شماره ۲۸).

جدول شماره (۶) - میزان تراوایی واحدهای سنگ شناسی در حوضه آبخیز کارده

نام سازند	خصوصیات سنگ شناسی	علامت سازند	کلاس تراوایی
—	کوهرفت	Q	P
—	تراسهای رودخانه ای	Q _{al}	P
—	آبرفت های جدید	Q _{t2}	P
—	آبرفت های قدیم	Q _{t1}	P
رسوبات نئوژن	مارن - شیل	N _m	I
رسوبات نئوژن	کنگلو ماسه سنگ - مارن و شیل	N	M
شوریجه	ماسه سنگ قرمز و شیل	K _{sh}	I
شوریجه	ماسه سنگ، شیل، کنگلو ماسه سنگ آهک - مارن	K _{shs}	I
مزدوران ۲	سنگ آهک و سنگ آهک - دولومیت	J _{mz2}	P
چمن بید	شیل و سنگ آهک - مارن	J _{ch}	M
چمن بید	کنگلو ماسه سنگ - مارن	J _{chm}	M
چمن بید	کنگلو ماسه سنگ آهک	J _{ch1}	M
مزدوران ۱	سنگ آهک و دولومیت	J _{mz1}	P
کشف رود	ماسه سنگ و شیل مارن های خاکستری	J _{ka}	I

شکل شماره (۱۰) نقشه تراوانی حوضه آبخیز کارده

رسی میزان سیل خیزی حوضه

برداشت عمومی از واژه سیل خیزی، حادثه خیزی، فراوانی و یا شدن وقوع حوادث مورد نظر در یک منطقه خاص می باشد.

بطور مثال یک منطقه زمانی زلزله خیز قلمداد می شود که تعداد زلزله های حادث شده در آن بیشتر از مناطق دیگر باشد. لذا اگر از این منظر به واژه سیل خیزی نگاه کنیم، می توانیم تعریفی مشابه تعریف فوق برای سیل خیزی ارائه دهیم. یعنی یک منطقه زمانی سیل خیز محسوب می شود که فراوانی وقوع سیلاب در آن منطقه از مناطق دیگر بیشتر باشد. حال ممکن است این فراوانی بطور مکرر و یا در دوره های چندساله اتفاق افتد. در هر حال فراوانی وقوع سیل بطور نسبی سنجیده می شود (خسرو شاهی، ۱۳۸۱).

سیل خیزی در حوضه های آبخیز در ارتباط نزدیک با عوامل متعددی می باشد و بعضی از این عوامل، عوامل غیرزمین شناسی مانند اقلیم، هیدرولوژی، شیب، پوشش گیاهی و شکل حوضه آبخیز و بعضی عوامل زمین شناسی مانند خصوصیات سنگ شناسی حوضه آبخیز، میزان گسل و شکستگی، تراکم آبراه ها و نفوذ پذیری واحدهای زمین شناسی می باشند. (احمدی، ۱۳۸۲)

از عوامل زمین شناسی مهم در بحث سیل خیزی، خصوصیات سنگ شناسی و رسوب شناسی سازندهای زمین شناسی و میزان و شدت تخریب سنگها می باشد. بطور کلی در صورت ثابت بودن سایر شرایط، در سنگهای نفوذ پذیر مانند سنگهای آهکی، بارندگی بیشتر نفوذ نموده و روان آب کمتری تولید می شود و مناطق پوشیده از این سنگها، سیل خیزی کمتری را دارا هستند. در سنگهای نفوذ ناپذیر مانند مارنها بیشتر بارش به روان آب سطحی تبدیل می شود و مناطق پوشیده از این سنگها سیل خیزی بیشتری را دارا می باشند. گسلها و درز و شکافها اغلب باعث نفوذ پذیرتر شدن سازندهای زمین شناسی می شوند. هنگامی که شیب توپوگرافی و شیب زمین شناسی لایه ها موافق هم باشند، سیل خیزی آن منطقه اغلب بیشتر می باشد. در این خصوص

مشخصات ژئومورفولوژی منطقه هم مهم می باشد. ناهمواریها با اختلاف زیاد، معمولاً سیل خیزی منطقه را بالا می برند. همچنین از وجود ضخامت قابل توجه از نهشته های منفصل بر روی پهنه های پرشیب می توان چنین برداشت نمود که منطقه سیل خیزی زیادی را دارا نیست. (فیض نیا، ۱۳۸۰)

بخش قابل توجهی از یافته های زمین شناسی مذکور، با اطلاعات منتج از لایه پتانسیل ایجاد روان آب در حوزه همخوانی دارد. لذا برای تعیین نقاط سیل خیز حوضه ابتدا نقشه های تراوایی و پتانسیل ایجاد روان آب در حوزه با یکدیگر مقایسه گردیدند (نقشه های شماره ۲۸ و ۳۴) و بر اساس اطلاعات بدست آمده از جداول ۱۲ و ۱۳ (تراوایی و ایجاد روان آب در سازندهای زمین شناسی) کلیه سازندهای حوضه مورد بررسی قرار گرفتند و از نظر سیل خیزی در چهار گروه به شرح ذیل طبقه بندی گردیدند.

A - سازندهای دوران چهارم (کواترنری):

شامل Q, Qal, Qt2, Qt1 می باشند، این سازندها به دلیل نفوذ پذیری (تراوایی) بالا و همچنین قرار گرفتن در طبقات با میزان کم و میزان متوسط ایجاد روان آب، دارای کمترین میزان امکان سیل خیزی در حوزه می باشند.

B - سازندهای مزدوران یک (J_{mz1}) و مزدوران دو (J_{mz2}):

هر چند سازندهای مذکور در طبقات با میزان زیاد و خیلی زیاد از نظر پتانسیل ایجاد روان آب قرار گرفته اند، لیکن به دلیل تراوایی بالا از نظر امکان سیل خیزی در اولویت نیستند و می‌توان این سازندها را از نظر کاهش ریسک سیل خیزی بعد از سازندهای کواترنر و در طبقه متوسط ارزیابی نمود.

C - سازندهای J_{ch} ، J_{chm} ، J_{cht} و N :

بخش قابل ملاحظه‌ای از مساحت این سازندها در طبقات با پتانسیل ایجاد روان آب زیاد و نسبتاً زیاد قرار می‌گیرند و از نظر میزان تراوایی نیز متوسط می‌باشند، بنابراین از نظر امکان وقوع سیل خیزی در مرتبه بالاتری از سازندهای آهکی و کواترنر قرار می‌گیرند.

D - سازندهای J_{ka} ، K_{shs} ، K_{sh} ، N_m :

بخش قابل توجهی از سطح این سازندها در طبقات با پتانسیل ایجاد روان آب زیاد و خیلی زیاد قرار می‌گیرند و از نظر میزان تراوایی نیز فاقد نفوذپذیری (غیرقابل نفوذ) می‌باشند. بنابراین احتمال وقوع سیل خیزی در این سازندها به دلیل پتانسیل بالای ایجاد روان آب و غیرقابل نفوذ بودن بیشتر از بقیه سازندها می‌باشد.

در جدول شماره (۷) میزان سیل خیزی واحدهای سنگ شناسی در حوضه آبخیز کارده شده است.

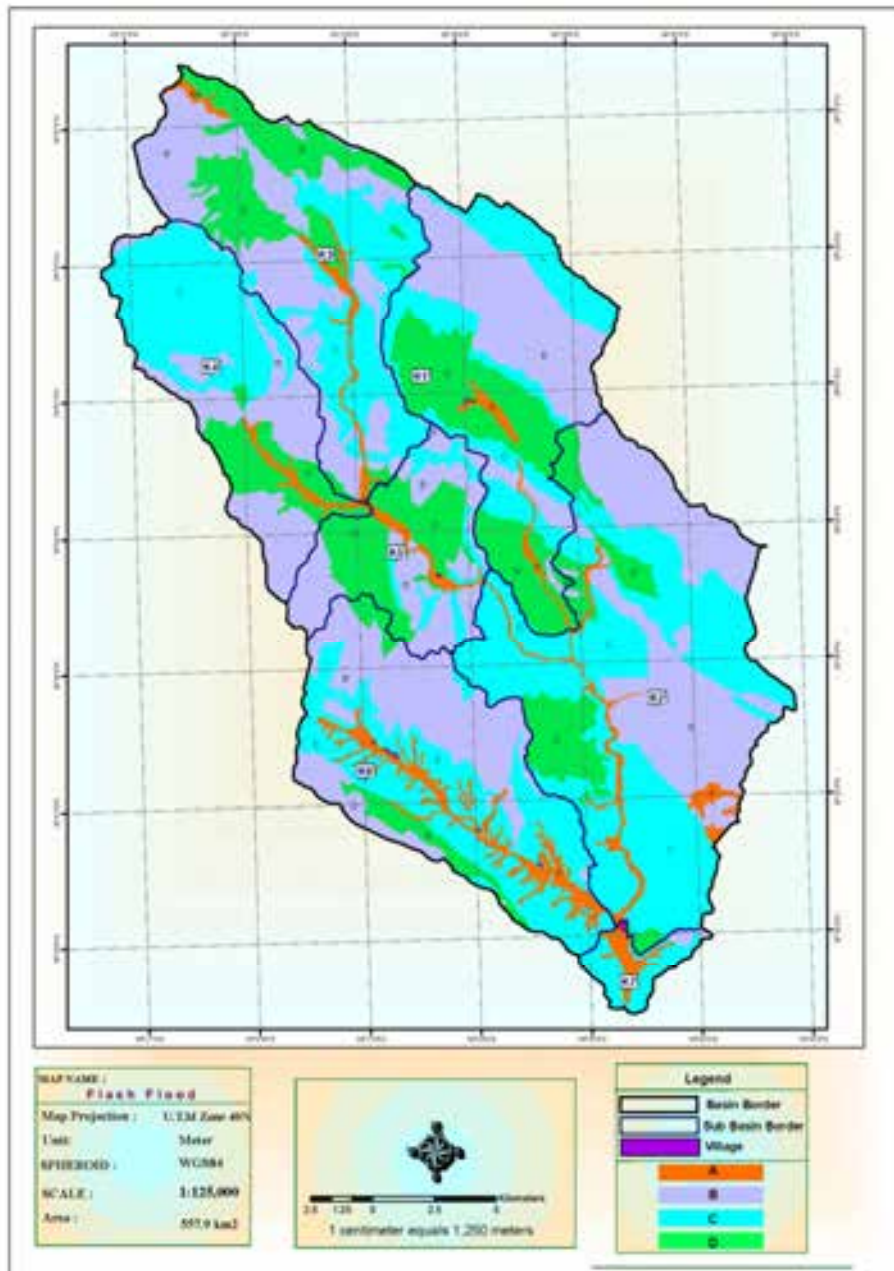
جدول شماره (۷) - میزان سیل خیزی واحدهای سنگ شناسی در حوضه آبخیزکارده

نام سازنده	خصوصیات سنگ شناسی	علامت سازنده	کلاس سیل خیزی
—	کوهرفت	Q	A
—	تراسهای رودخانه ای	Q _{al}	A
—	آبرفت های جدید	Q _{t2}	A
—	آبرفت های قدیم	Q _{t1}	A
رسوبات نئوژن	مارن - شیل	N _m	D
رسوبات نئوژن	کنگلوмера ماسه سنگ - مارن و شیل	N	C
شوریجه	ماسه سنگ قرمزوشیل	K _{sh}	D
شوریجه	ماسه سنگ، شیل، کنگلومرا، سنگ آهک - مارن	K _{shs}	D
مزدوران ۲	سنگ آهک و سنگ آهک - دولومیت	J _{mz2}	B
چمن بید	شیل و سنگ آهک - مارن	J _{ch}	C
چمن بید	کنگلوмера، شیل - مارن	J _{chm}	C
چمن بید	کنگلوмера و سنگ آهک	J _{ch1}	C
مزدوران ۱	سنگ آهک و دولومیت	J _{mz1}	B
کشف رود	ماسه سنگ و شیل مارن های خاکستری	J _{ka}	D

بر اساس اطلاعات جدول (۷)، نقشه پتانسیل سیل خیزی (Flooding map) حوضه

در محیط نرم افزار ARC - GIS تهیه گردید که در شکل شماره (۱۱) ارائه شده است

شکل شماره (۱۱) نقشه پتانسیل سیل خیزی حوزه

نتیجه گیری

بر اساس نقشه‌های تراوایی، پتانسیل ایجاد روان آب و سیل خیزی حوزه (اشکال شماره ۲۸، ۳۴ و ۳۶) در خصوص وضعیت فعلی حوزه می‌توان به شرح ذیل نتیجه گیری نمود.

میزان نفوذ پذیری (تراوایی) حوضه

واحدهای سنگ شناسی Jmz1، Qt1، Qt2، Qal، Q و Jmz2 با سطحی معادل ۲۳۶۸۶/۴۸ هکتار دارای بیشترین میزان تراوایی در مقایسه با سایر سازندها می‌باشند. جنس این سازندها شامل سنگهای آهکی (Limestone) و رسوبات کواترنر (Quaternary sediments) می‌باشد.

واحدهای سنگ شناسی Jka، Kshs، Ksh، Nm با سطحی معادل ۱۰۷۶۷/۱۶ هکتار دارای کمترین تراوایی در مقایسه با سایر سازندها می‌باشد. جنس این سازندها شامل ماسه سنگ (Sandstone) و مارن (marl) می‌باشد.

واحدهای سنگ شناسی Jch1، Jchm، Jch و N با سطحی معادل ۲۱۲۹۲/۵۳ هکتار دارای میزان تراوایی متوسط (Medium Permeability) هستند و در واقع از نظر میزان تراوایی بین واحدهای سنگ شناسی آهکی - کواترنر و واحدهای سنگ شناسی ماسه سنگ - مارن قرار می‌گیرند.

جنس این سازند شامل کنگلومرا (Conglomerate) و شیل (Shale) می‌باشد. بدین ترتیب در این تحقیق مشخص گردید که سطحی معادل با ۳۲۰۵۹/۶۹ هکتار در حوزه آبخیزکارده دارای میزان تراوایی متوسط تا پایین می‌باشد.

میزان سیل خیزی حوضه

نتایج حاصل از این تحقیق نشان می‌دهد که از نقطه نظر پتانسیل سیل خیزی سازندها زمین شناسی در ۴ کلاس به شرح زیر قرار می‌گیرند.

A) Low

C) High

B) Medium

D) Very high

در کلاس A، واحدهای زمین شناسی Q، Qal، Qt1 و Qt2 قرار می گیرند. این واحدها از جنس رسوبات کواترن (دوران چهارم) هستند و حدود ۲۵۲۱/۴۱ هکتار از سطح حوضه را در بر می گیرند.

در کلاس B، واحدهای زمین شناسی Jmz1 و Jmz2 قرار می گیرند. این واحدها از جنس سنگهای آهکی هستند و حدود ۲۱۱۶۵/۰۷ هکتار از سطح حوضه را در بر می گیرند.

در کلاس C، واحدهای زمین شناسی N، Jch1 و Jch قرار می گیرند این واحدها از جنس کنگلومرا و شیل هستند و حدود ۲۱۲۹۲/۵۳ هکتار از سطح حوضه را در بر می گیرند.

در کلاس D، واحدهای زمین شناسی Nm، Ksh، Kshs و Jka قرار می گیرند. این واحدها از جنس ماسه سنگ و مارن هستند و حدود ۱۰۷۶۷/۱۶ هکتار از سطح حوضه را در بر می گیرند.

پیشنهادات

جدول شماره (۱۵) مساحت و درصد تراوایی و سیل خیزی واحدهای سنگ شناسی حوضه آبخیزکارده را نشان می دهد. براساس جدول، مساحتی بالغ بر ۳۲۰۵۹/۶۹ هکتار (حدود ۵۷/۵ درصد از سطح کل حوضه) دارای پتانسیل سیل خیزی زیاد و خیلی زیاد هستند. بنابراین بایستی اقدامات اصلاحی به منظور حفاظت خاک در این بخشها متمرکز گردند و حتی الامکان از احداث تاسیسات زیربنایی و نقاط مسکونی در این مناطق جلوگیری شود. همچنین بهتر است با شناسایی گیاهان مناسب و کاشت و استقرار آنها به منظور تثبیت خاک این مناطق، ضمن جلوگیری از روند افزایش فرسایش، در نهایت امکان کاهش خطر سیل خیزی منطقه را فراهم نمود.

بدین ترتیب براساس راهنمای تراوایی سازندها (شکل شماره ۲۷) و با توجه به نقشه زمین شناسی حوزه (شکل شماره ۲۵)، جدول تراوایی واحدهای سنگ شناسی تدوین گردید (جدول شماره ۱۲) و براساس این جدول نقشه تراوایی حوزه در محیط نرم افزار ARC-GIS و در مقیاس ۱:۲۰۰۰۰ تهیه شد (شکل شماره ۲۸).

منابع

- ۱- آقاباتی، علی، زمین شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین شناسی ایران، ۱۳۸۵.
- ۲- احمدی، حسن، بهرام پیمانی فرد، آهنگ کوتر و محمد مهدوی، فرهنگ کشاورزی و منابع طبیعی - جلد ۱۲- مرتع و آبخیزداری، فرهنگستان علوم تهران، ۱۳۸۵.
- ۳- احمدی، حسن، ژئومورفولوژی کاربردی، جلد ۱- فرسایش آبی، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۶.
- ۴- اطلس منابع آب ایران- جلد ۲۲- سازمان تحقیقات منابع آب ایران، ۱۳۷۸.
- ۵- تلوری، علی، کنترل سیل، انتشارات دانشگاه گرگان، ۱۳۷۹.
- ۶- زارع، بهرام، عوامل موثر بر سیل خیزی در مناطق شهری ایران و روشهای مبارزه با آن. اولین کنفرانس بین المللی بررسی حوادث طبیعی در مناطق شهری، بخش مطالعات و طراحی شهرداری تهران، ۱۳۷۱.
- ۷- مهدوی، محمد، هیدرولوژی کاربردی، جلد ۲، انتشارات دانشگاه تهران، ۱۳۸۱.
- ۸- نادرصفت محمد حسین، ژئومورفولوژی مناطق شهری، انتشارات دانشگاه پیام نور، سال ۱۳۷۹.
- ۹- نبوی، هادی، زمین شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین شناسی ایران، ۱۳۷۰.
- ۱۰- نیا، سادات، پتانسیل رسوبدهی در سازندهای زمین شناسی (سنگ شناسی)، انتشارات دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۱۳۸۰.

- 11 -Lyon, J. 2006. "GIS for Water Resources and Watershed Management " CRC Press. Florida. U.S.A.
- 12-James, M.D., Larson and T.F.Glover. 1980. Flood Plain Management Needs Peculiar to Arid Climates.
- 13-Water.Resources Bulletin. Vol. 16, No. 6. PP. 1020-1029.